

PRZEPRAWOWAĆ SIĘ (6) *vb impf*

się (4), sie (2).

Wszystkie samogłoski jasne.

inf przeprować się (1). ◊ *praes* [1 sg przeprowuję się.] ◊ 3 sg przeprowuje się (1). ◊ *praet* 3 sg *m* przeprowował się (3). ◊ 3 *pl m pers* przeprowowali się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. Przedostawać się przez miejsca trudne do przebycia (6) : [przeprowuję fię et przeprowiam fię/ Traiicio, transfreto. *Volck Vvv.*]

a. Przez wodę na drugi brzeg (4) : gdy fię iufz v Padu rzeki/ tám gdzie wnię Mincyus druga rzeká wpada/ zwoyfskiem przeprowował *SkarŻyw* 317.

przeprować się przez co (2): potym ná Turki gdy fię przez Dunay przeprowowali [*cesarz*] vderzył *StryjKron* 657, 250.

Przen (1) :

Zwrot: »jako przez rzekę przeprować się [*przez co*]« (1): á iáko przez byftrą rzekę przeprowuie fię przez vporności ich duflá náflá *RejPs* 192v.

b. O wojsku lub uzbrojonych bandach: przez teren nieprzyjaciela [*dokąd*] (2) : [*Attyla*] zwoiowawfzy iufz Trácyą/ Illiryk/ Mácedonią/ Acháią/ Grecyą/ Pannonią/ y Niemce/ ztáfz okrutnością do Włoch fię przeprowował *SkarŻyw* 317.

Zwrot: »przeprować się na onę stronę [= *przez granicę*]« (1): y rofkazalysmi tich wfltkich karacz ktorzi bi sye koli nad rofkazanie nasche przewozicz abo przeprowowacz chcieli tam na one strone *LibLeg* 10/68.

Szereg: »przewozić się abo przeprować« (1): *LibLeg* 10/68 *cf* *Zwrot*.

2. [Iść z powrotem tą samą drogą:

Zwrot: »w zad się przeprować«: Naprzod ku murom bieżę/ y ku bramie onéy/ Ktorám fię był wypráwił bárzo zácięmnionéy. A wzad fię pierwfzym tropém fwoim przeprowuję/ A wífędy po cięmności pilnié vpátruie [repeto et vestigia retro observata sequor II 754]. *VergKoch* 61.]

Synonimy: 1. *przebywać, przechodzić, przejeżdżać, przeprowadzać się.*

Formacje współrdzenne cf PRAWIĆ.

Cf **PRZEPRAWOWANIE, PRZEPRAWOWANIE SIĘ**